710/04

Den 8. november 2004 blev i sag nr. 63.189:

xxxxx xxxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft hesteforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, tidligere Alm. Brand Dyreforsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning for hendes hest, der er blevet aflivet.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at hesten er blevet aflivet i henhold til Dyreværnsloven.

Hesten var forsikret med livsdækning, men ej med dækning for uanvendelighed.

Det fremgår af sagen, at klageren den 10/2 2002 anmeldte, at hendes hest den 10/1 2002 var faldet uheldigt i folden, hvorved den var blevet stokhalt på venstre forben. Hesten blev aflivet den 23/1 2002. Af anmeldelsen fremgår det, at hesten den 13/12 2000 havde fået konstateret slidgigt i venstre forknæ, og at lidelsen den 2/1 2001 var blevet behandlet med guldimplantation for 15.000 kr., hvilket ved kontrol i august 2001 havde vist en reduktion af de aktive gigtzoner.

Af attest dateret den 6/3 2002 fra den dyrlæge, der aflivede hesten, fremgår bl.a.:

> "Telefonisk kontakt med ejer d. 10. januar 2002 på grund af støttehalthed. Hesten tilset d. 11. januar 2002. På daværende tidspunkt støttehalt i middelsvær grad, væske-

ansamling og hævelse lateralt i venstre carpalled. Hesten behandlet med antiinflammatorisk/analgetisk medicin og ejer instrueret i fortsat behandling med antiinflammatorisk/analgetisk medicin.

Hesten tilset og aflivet d. 23. januar 2002. Årsag: Ingen effekt af terapi, fortsat hævelse i carpalled og fortsat middelsvær støttehalthed, så al videre behandling fandtes dyrevelfærdsmæssigt uforsvarlig."

Efter modtagelse af anmeldelse og dyrlægeattest meddelte selskabet i skrivelse af 4/4 2002 afslag på forsikringsdækning under henvisning til, at der ikke forelå dokumentation på, at hesten led af en akut og uoprettelig skade, der i medfør af dyreværnsloven nødvendiggjorde aflivning. Desuden anførte selskabet, at der ikke var tale om en akut skade, men derimod en gammel skade, som havde været forsøgt behandlet på flere forskellige måder, og at en hest med en sådan skade ikke måtte aflives uden selskabets samtykke.

I skrivelse af 4/6 2002 til selskabet redegjorde klageren uddybende for, at hesten ikke var blevet aflivet pga. den gamle skade. Klageren henviste bl.a. til, at hesten – forud for aflivningen – blev røntgenfotograferet, og at billederne ikke viste brud eller skader ved forknæet. Om den aktuelle skade og baggrunden for aflivningen anførte klageren bl.a.:

"Vi så ikke hvad der skete, men det er vores bedste bud, at hesten er faldet og har fået 'klemt' forknæet, som derefter gjorde så ondt, at det var hesten umuligt at støtte på det.

…

Vi fik hende bugseret ind i hendes box og kontaktede dyrlægen. Hun fik smertestillende medicin (Finodyne) og jeg vågede hos hende om natten. Hun stod kun på 3 ben det meste af natten og først ved 5-tiden næste morgen forsøgte hun at lægge sig ned, men rejste sig med det samme igen. Dyrlægen kom igen og undersøgte det dagen efter, og ordinerede boxro og mere smertestillende de næste dage. Jeg var bange for, at der var dømt aflivning for det så ikke godt ud!

I de efterfølgende dage var den eneste bedring den, som det smertestillende medicin forårsagede. Hesten ville ikke engang skridte rundt i folden, men stod bare og hang.

…

Mht. second opinion undersøgelse, så har der netop været 2 dyrlæger som begge mente, at aflivning var det bedste for hesten i den givne situation. Hvor mange dyrlæger havde I forestillet jer, at der skulle involveres?

At jeg ikke tænkte på at kontakte jer skyldes det faktum, at - da jeg for to år siden mistede en hest pga. leverkræft - dyrlægen kontaktede forsikringsselskabet og ordnede alt det formelle. Det var første gang jeg mistede en hest, så derfor har jeg ikke den store erfaring i, hvordan man i praksis forholder sig overfor forsikringsselskaber i sådanne situationer. Jeg må derfor sige, at jeg er meget skuffet over jeres håndtering af denne sag, - det er en ufattelig sorg at miste min hest gennem 16½ år …

…

Mht. akut skade, - det er korrekt, at der gik 12 dage fra uheldet til aflivningen, men jeg havde dyrlæge med fra starten, og jeg vil ikke bebrejdes at jeg forsøgte alle muligheder for at få hesten til at komme sig. Man ofrer ikke 15.000 kr. på en fremtidig skovturshest for blot at lade den aflive ved først givne lejlighed."

Selskabet fastholdt i gentagne skrivelser, at klageren ikke havde løftet bevisbyrden for, at der forelå en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og med, at selskabet ikke har givet en entydig begrundelse for afslaget på forsikringsdækning. I skrivelse af 15/2 2004 til nævnet anfører klageren bl.a., at hesten var forsikret med en udvidet livsforsikring, som bl.a. skulle dække, hvis den skulle aflives pga. kroniske halthedslidelser i henhold til dyreværnsloven, og at det ville være i strid med lovens § 1 at lade en hest leve, der kun kunne støtte på tre ben. Klageren henviser også til, at den behandlende dyrlæge kendte hesten godt, og at han ikke var i tvivl om, at den led. Den blev forsøgt behandlet i 13 dage uden synlig bedring, og ifølge dyrlægen ville det ikke blive bedre, uanset hvor lang tid, der gik. Begge dyrlæger havde i øvrigt givet udtryk for, at det var bedst at aflive hesten. Endvidere anfører klageren bl.a.:

"Selskabet gør gældende at hesten sagtens kunne have levet som fold-/hyggehest. Hesten havde levet som hyggehest siden november 2000 pga. det gigtplagede forknæ. Der blev foretaget guldimplantation m.v. for omkring 10.000 kr. i januar 2001

(hvilket J.N. kan bekræfte havde en positiv effekt), fordi jeg netop gerne ville beholde hesten som hyggehest (har haft den fra føl og ville ikke 'kassere' den blot fordi den ikke kunne rides længere). Derfor var det ikke nogen let beslutning at følge dyrlægernes henstillinger …

…

At der ikke var noget at se på røntgenbillederne (udover gigtforandringer) ændrer ikke på det faktum at hesten havde store smerter og ikke ville støtte på benet. Dyrlæge J.S. erklærede også at hesten ikke var transportegnet og derfor skulle aflives ved stalden."

Selskabet har i skrivelse af 8/3 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

"Vi vil henvise til selskabets tidligere brev i denne sag til Ankenævnet af 4. februar 2004 med bilag. Det fremgår af dette brev, at ingen af de to implicerede dyrlæger påbød hesten aflivet i henhold til dyreværnsloven. Der henvises til dyrlægernes attester … Vi vil således fortsat bestride, at hesten blev påbudt aflivet i henhold til Dyreværnsloven.

…

Vi vil endvidere bestride, at der blev iværksat adækvat og relevant terapi.

…

Hesten blev opgivet allerede efter 12 dages halthed som følge af et fald på fold med forvridning/forstuvning af det led, der i forvejen havde en skade af ældre dato, nemlig kronisk slidgigt. Der var efter faldet intet der tydede på, at man ikke kunne forvente en bedring efter en vis rimelig behandlingstid, som man ud fra en veterinær vurdering i dette tilfælde normalt vil sætte til ca. 4 uger. Der kunne ikke ved undersøgelsen eller på røntgen konstateres nogle alvorlige irreversible vævsbeskadigelser herunder knoglebrud eller lignende, der kunne give en dårlig prognose med hensyn til restituering til tilstanden forinden hesten snublede på folden..

Forsikringsselskabet blev ikke kontaktet forinden aflivningen blev foretaget hvilket er i strid med forsikringsbetingelserne …

…

Det var ikke på tidspunktet for aflivningen klart, at der var tale om en akut og uopretelig skade og hesten blev ikke obduceret.

Tværtimod konstaterer dyrlæge N. …, der undersøgte hesten dagen forinden aflivningen, at: '*Det er og var ikke min opfattelse/vurdering at hesten ved min kontakt med den 11.01.2002 var lidende i henhold til dyreværnslovens § 20, stk. 2's bestemmelse om unødig lidelse, og jeg opfordrede på ingen måde ejeren til at handle efter denne bestemmelse.'*

…

Klageren nævner i sit brev, at de to dyrlæger mundtligt til hende har givet andre oplysninger, end de oplysninger, der er blevet givet til selskabet. Klageren skriver om dette på første side i brevet: 'Igen må jeg desværre konstatere, at jeg ikke har deres tilkendegivelser på skrift'. Fra selskabets side må vi forholde os til de oplysninger, vi har modtaget direkte fra dyrlægerne, som vi ikke har vurderet der var grund til at anfægte."

Klagerens dyrlæge har i skrivelse af 12/3 2004 til nævnet bl.a. anført:

"Undertegnede finder det væsentligt for udsigt til en forbedring i hestens tilstand, at der sker fremskridt også efter 12 dages behandling og restitution. Det var ikke tilfældet her. Derfor finder jeg det ikke sandsynligt, at hesten igen var blevet en foldhest, der ikke ville være højgradigt halt i skridt. Derfor blev aflivning valgt allerede efter 12 dages behandling og restitution."

Heroverfor fastholder selskabet i skrivelse af 22/4 2004 til nævnet, at det var for tidligt at hesten blev opgivet, og at den på aflivningstidspunktet ikke var lidende, således at aflivning i henhold til dyreværnsloven var påbudt. Desuden anfører selskabet bl.a.:

"Det forhold, at dyrlægen forudsiger eller antager at hesten en gang i fremtiden … ville blive lidende, så det på dette tidspunkt ville være nødvendigt at aflive i henh. til Dyreværnsloven, kan ikke medføre en pligt for selskabet til at udbetale erstatning. I øvrigt er selskabet uenig i dyrlægens vurdering. Vi mener, der ville have været rimelige chancer for restituering til status forinden, hvis hesten havde fået lov at leve to til tre uger mere efter faldet på folden kombineret med smertestillende medicin samt ro og pleje. Forstuvning af et led, der allerede har en gammel ophelet skade, kan som nævnt give betydelig halthed i en periode.

Hvis hesten efter relevant ophelingsperiode stadig var meget halt, havde nedsat livskvalitet eller var utrivelig, ville vi naturligvis have revurderet tilfældet, og så meddelt erstatning."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**6. Forhold i skadetilfælde eller ved umiddelbar fare for en hests sygdom**

Enhver skade, ulykkes- eller sygdomstilfælde, der kan medføre erstatningskrav, skal omgående anmeldes til Alm. Brand Dyreforsikring.

Det påhviler forsikringstageren for egen regning.

…

6.8 en forsikret hest må ikke aflives uden Alm. Brand Dyreforsikrings samtykke, medmindre hesten har pådraget sig en akut og uoprettelig skade af et sådant omfang, at en dyrlæge påbyder hesten aflivning i henhold til Dyreværnsloven. Obduktionen skal foretages, medmindre Alm. Brand Dyreforsikring har accepteret, at dette undlades.

…

Afsnit 3. Livsforsikring (A4)

19. Dækningsomfang

Forsikringen dækker i tilfælde af hestens

19.1 død eller påbudt aflivning i henhold til Dyreværnsloven. NB! se bestemmelserne om aflivning afsnit 1, 6, 6.8."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen - herunder parternes omfattende korrespondancer og erklæringerne fra de to involverede dyrlæger - og finder det herefter ikke sandsynliggjort, at aflivning af hesten var påbudt i henhold til lov om værn for dyr. Da betingelserne for erstatningsudbetaling således ikke er opfyldt, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann